

[Addi Andersen]

lemsbladet Havfiskeren, at eleverne på Hanstholm Skipperskole har deres optimisme i behold. Selv om de erkender, at der i øjeblikket er problemer for fiskeriet, mener de, at tiderne vil bedre sig for fiskerierhvervet. De er glade for deres uddannelse og mener, at skipperuddannelsen er en god investering. Ministerens redegørelse understøtter denne optimisme.

Nu er fiskeri jo ikke kun erhvervsfiskeri. Mange mennesker føler en særlig glæde ved at være ude i den fri natur med en fiskestang eller i en lille båd, der gynger på havet. Vi må ikke glemme sports- og fritidsfiskerne, og det har ministeren da heller ikke gjort i sin redegørelse.

For at fordele fangsten og beskytte udsat fiskeyngel vil det være nødvendigt med nogle faste rammer for disse to grene af fiskeriet, som et nedsat udvalg skal se på.

En licens-/fisketegnsordning kan være god, når den kan skaffe flere midler til fiskepleje m.v., men jeg har lidt svært ved at forestille mig, at alle små drenge og piger først skal have udleveret mærker, inden de kan gå ned til åen søndag morgen med en bambusstang for at fiske skaller. Det er udvalget dog formentlig opmærksom på.

Der er mange problemer at tage fat på, og der skal gøres en indsats fra alle sider for at få styrket fiskerierhvervet. Fiskeriministerens redegørelse åbner muligheder for en sådan indsats, og Centrum-Demokraterne vil gøre deres til at fremme initiativer til gavn for den danske fiskerisektor.

Til sidst vil jeg gerne spørge hr. Gade – hr. Gade? . . .

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Man kan ikke tiltale direkte.

Addi Andersen (CD):

Nej, men det gør jeg heller ikke.

Jeg vil gerne spørge hr. Gade, om hr. Gade tror, at Danmark uden for EF har større chancer for at gøre sig gældende over for store fiskerinationer, end vi har det i Fællesskabet.

Damgaard Nielsen (FP):

Jeg har læst fiskeriministerens redegørelse med interesse. Der fremkommer jo mange ting i en sådan redegørelse – nu har vi snak-

ket om fiskearter – som man i hvert fald for mit vedkommende som landkrabbe nok ikke har den store forstand på, og jeg skal nok lade være med at gå ind i detaljer, som de foregående talere har gjort. Der har været nogle talere, som har snakket om valgfæsk, og hvad der kan ligge i det – jeg kan da høre, også, at der er andre end regeringspartierne, der er »ude med snøren«, for at blive i sproget.

Fiskeriet har altid, i hvert fald for os landkrabber derovre ved Vestkysten, hvor der ikke er så langt til fiskerbyer, stået som en eventyrverden – dette at de forsvandt ud over havet – og hvis vi kunne være heldige at komme til staden en dag, hvor de var på vej ind igen, så var der også nogen spænding ved det.

Der har siden hen, i hele min tilværelse i hvert fald, også været en stor respekt om fiskerne og ikke mindst om de menneskelige egenskaber, som de har været i besiddelse af. Nu er det jo en stormfuld kyst derude, hvor jeg kommer fra, og når man hører og læser om, hvordan de sætter liv og helbred på spil – også for at redde kammerater og kolleger, der er i havsnød – så aftvinger det den største respekt for det erhverv.

Når der snakkes om forurening og miljø, så er det klart, at vi helst skulle kunne være i dette land begge parter, både landmænd og fiskere. Jeg er også indstillet på som landmand at opføre mig på en måde, så også fiskerne kan være tjent med mig, og jeg ved også, at det omvendte vil være tilfældet.

Det er beskæmmende, at der skal piskes en så hård debat op omkring miljøet, og det var jo vores landmænd, der fik lussinger for det. Men der er i hvert fald fra visse sider i denne sal blevet ført en så hård kampagne, at der også langt uden for landets grænser har været spisevægring, når det gælder fisk. Vi hører også om, at forbruget af fisk indenlands er gået stærkt tilbage, til trods for at vore fiskeprodukter er af allerhøjeste kvalitet. En sådan fremgangsmåde fra visse politikeres side vil jeg kalde uansvarlig. Men det er ikke, fordi jeg skal vove mig ud i en fornyet debat om miljøet.

Fritidsfiskerne udgør næsten den største fiskeriorganisation, der findes; hvor der var 20.000 beskæftigede i det officielle fiskerierhverv – dette gælder både i land og i konsum, og hvad det nu er – så er der jo næsten